

**FOCKE
WULF**

Ta 152 H-1



STOPIEŃ
TRUDNOŚCI

1

2

3

WYMIARY MODELU

DŁUGOŚĆ 31 cm

ROZPIĘTOŚĆ 43 cm

WYSOKOŚĆ 13 cm

skala 1:33

GPM[®]
<http://www.gpm.pl>

NR KAT. **185**

SERIA „C”

Fucke - Wulf Ta-152 H-1



Kiedy alianci wprowadzili do użytku bombowce latające na dużych pułapach okazało się, że Niemcy nie posiadają odpowiedniego myśliwca zdolnego do prowadzenia walki na dużych wysokościach. Polecono więc biurom konstrukcyjnym opracowanie odpowiedniego samolotu. Aby nowy projekt powstał jak najszybciej postanowiono zmodyfikować istniejące już samoloty, tak postąpiło biuro Messerschmitta i Fockewulfa. Pierwsze zaproponowało modyfikację Bf 109, o powiększonej rozpiętości (poprzez dodanie nowego centroplata) oraz wysokościowego silnika. W tym drugim powstały kolejno modyfikacje FW-190 oznaczone literami B i C jednak żadna z nich nie weszła do produkcji seryjnej, stało się to dopiero z wersją D. Jednak i ten wariant nie w pełni odpowiadał założeniom wysokościowego myśliwca więc pod kierunkiem inż. Kurta Tanka powstała kolejna idąca modyfikacja wywodząca się z FW-190 D. W porównaniu do Fw-190 D nowy samolot otrzymał nowy płat o powiększonej rozpiętości, przesunięty bardziej do przodu, nową (dłuższą część silnikową) zmieniony statecznik pionowy (o powiększonej powierzchni). Zmiany objęły także inne podzespoły i tak zmieniono mechanizm chowania podwozia z elektrycznego na hydrauliczny, zrezygnowano z karabinów maszynowych umieszczonych przed kabiną pilota (choć nowa dłuższa maska posiadała charakterystyczne przetłoczenia) dodano zaś działko 30 mm strzelające przez wał śmigła. Wprowadzono także ciśnieniową kabinę pilota. Ze względu na istotę wprowadzonych zmian samolot otrzymał nazwę wywodzącą się od inicjałów konstruktora TA - 152. Pomimo nieco odmiennych charakterystyk w locie (z powodu dużej rozpiętości skrzydeł przy lądowaniu zachowywał się bardziej jak szubowiec niż samolot), TA - 152 okazał się doskonałym myśliwcem wysokościowym, jednak wszedł do służby zbyt późno i w zbyt małej ilości by zadecydować o losach wojny. Przykładem na to w jakich warunkach był produkowany jest fakt, że z powodu braku aluminium, niektóre elementy wykonane były z drewna. Tak było z klapami, zaprojektowano również alternatywną część ogonową (razem z łącznikiem) wykonaną całkowicie z drewna. Zainteresowanych historią tego ciekawego samolotu odsyłam do Monografii Lotniczych nr 21.

Dane techniczne: , Rozpiętość - 14,44 m ,Długość - 10,71 m , Wysokość - 3,37 m , Masa startowa- 5217 kg , Prędkość maksymalna 752 km/h
Pułap praktyczny - 14800 m , Zasięg - 585 km (maksymalny 1140 km) Uzbrojenie: 1 działko MK 108 kalibru 30 mm , 2 działka MG 151 kalibru 20 mm

*Niniejsze opracowanie dedykuję mojemu ojcu Ryszardowi, dzięki któremu zainteresowałem się modelarstwem.
Opracowanie modelu i opis Rafał Ciesielski -Toruń*

Opis budowy

Przed przystąpieniem do budowy proponuję dokładnie przeanalizować rysunki montażowe oraz rozkład części na arkuszach, ułatwi to późniejszą pracę i pozwoli uniknąć błędów. Radzę też trzymać się opisu budowy, ponieważ niektóre podzespoły muszą być wmontowane we wczesnej fazie budowy modelu, przy sklejanym „na pamięć” może się okazać, że ich zamontowanie okaże się trudne czy wręcz niemożliwe. Dotyczy to w szczególności goleni podwozia głównego i rur wydechowych silnika. Poza tym model można wykonać w różnym stopniu trudności, zależnie od doświadczenia i umiejętności wykonawcy.

Budowę modelu rozpoczynamy od wykonania szkieletu kadłuba składającego się z części: S1, S2, S3, S4, S5, S6 W1, W2, W3, W4, W5, W6, W11, W12, W13. Następnie wykonujemy kabinę pilota 20, wklejając w nią wszystkie drobne elementy według rysunku. Tablice przrządów składają się z trzech „warstw” w których środkową stanowi element wykonany z przezroczystej folii. W szczelinę w części 12 wkleić dzwignię chowania podwozia 25b. Gotową kabinę wkleić w szkielet kadłuba. Teraz należy wykonać kompletny zespół rur wydechowych. Części 32a,b,c,d,e,f związamy w rurki a ich końcówki oklejamy częściami 32g. Gotowe rury wydechowe przykleić do ich podstawy 1gL i 1gP. Teraz należy uformować segment nr1, do którego przykleić elementy 1a. Po jego dopasowaniu do szkieletu i uformowaniu przykleić od wewnątrz zespoły rur wydechowych. Dopiero teraz przykleić cały element do szkieletu. Do segmentu 1 przykleić część 1b i 1c. Po prawej stronie przykleić wlot powietrza do sprężarki składający się z części C1, C2, C3, C4. Części C5 nie klejąc, służy ona jedynie do uformowania elementu 21b i 21a. Teraz przystępujemy do oklejania kadłuba kolejnymi elementami: 2P, 2L, 3P, 3L. Następnie przykleić segment 4, do niego zaś segment 5. Teraz przykleić części 4a, 4b, 4c. Kolejnym etapem będzie wykonanie ogona. Jego budowę należy rozpocząć od wykonania szkieletu składającego się z części W9, W10, S8, S9. Gotowy szkielet okleić częścią 6 i przykleić do reszty kadłuba następnie przykleić części 6a,b,c,d,e, stanowiące krawędź natarcia statecznika pionowego oraz części 19b. Teraz możemy przystąpić do wykonania usterzenia poziomego które składa się z części szkieletu Z5, Z6, D7, D8, D9 oraz poszycia cz19. Gotowy statecznik nasunąć na dźwigar D6. Kolejnym etapem będzie wykonanie przedniej części kadłuba. Tu stajemy przed decyzją, czy wykonać model z otwartymi, czy zamkniętymi klapkami chłodnicy silnika. Gotowy element chłodnicy przykleić do kadłuba silnika. Kolejnym etapem będzie wykonanie osłony kabiny pilota wraz z kołem przeciwkapatażowym. Po jej przyklejeniu do kadłuba wykonujemy maskę przedziału przed kabiną pilota składającą się z części 3a,b,c,d,e,f. Gotową maskę przykleić do kadłuba. Teraz

przystępujemy do wykonania skrzydła, jego budowę rozpoczynamy od wykonania szkieletu składającego się z części D1, D2, D3, D4, Z1, Z2, Z3, Z4. W przypadku budowy modelu z ruchomymi lotkami i otwartymi klapkami, usunąć części żeber Z1, Z2, Z3 wystające poza tylny dźwigar D2. W dźwigarze D1 i D3 wykonać otwory pod łufę działka oraz mocowanie goleni podwozia. Teraz należy wykonać samą goleń składającą się z części 42 i 42a oraz X1. Gotowe golenie umieścić w szkielecie (nie klejąc), następnie przykleić łuki podwozia część 40, 41. Kolejnym krokiem będzie przyklejenie części 12 oraz wykonanie przedziału uzbrojenia część 51, 51a, 53, 53L. 53P. Następnie wykonać i wkleić działka skrzydłowe MG 151 składające się z części 55a,b,c,d,e,f,g,h. Przed przyklejeniem poszycia 13 i 14 można na nim wykonać delikatne przetłoczenie na górnej powierzchni. W tym celu należy wyciąć szablon znajdujący się na jednym z rysunków montażowych i podkleić go do grubości około 3 mm, następnie wyciąć w nim otwór. Teraz przyłożyć elementy poszycia 13 i 14 (stroną kolorową do szablonu) i delikatnie za pomocą np. kulki od łożyska wykonać przetłoczenie. Przystępujemy teraz do oklejania płata poszyciem 14P, 14L, 13. Przykleić też końcówki skrzydła część 14g i 14d. Gotowy płat przykleić do kadłuba a następnie przykleić oprofilowanie 17 i 18.

Przystępujemy teraz do wykonania i montażu pozostałych drobnych detali. Podwozie ogonowe wykonać według rysunku, bardziej doświadczenie modelarzy mogą wykonać goleń z obracającym się widelcem kółka i samym kółkiem. Gotową goleń wkleić w kadłub. Następnie wykonać pokrywę podwozia, w części 47 również można wykonać przetłoczenie podobnie jak w poszyciu skrzydła. Koła podwozia wykonać według szablonu i przykleić do nich części 43 stanowiące piastę koła. Gotowe koła umieścić na goleniach. Teraz można „zablokować” podwozie w pozycji otwartej przyklejając siłowniki 43. Śmigło wykonać według rysunku montażowego. Gotowe Śmigło nasunąć na oś. Od spodu do części 12 i 13 przykleić elementy 49, pod lewym płatem przykleić antenę 50, pod tylną częścią kadłuba część 59. Do końcówki prawego płata przykleić rurkę Pitota. Antenę rozpiętą pomiędzy kabiną pilota a ogonem oraz wystającą z części 50 wykonać z cienkiego drutu np. z przewodu elektrycznego.

Chcąc wykonać model z ruchomymi terami należy usunąć nieruchome powierzchnie sterowe (lotki i stery) i zastąpić je wykonanymi od nowa elementami ruchomymi według rysunku. Zawiasy wykonać z drutu według szablonu X9 oraz z tulejek zwiniętych z cienkiego papieru. Dolnej powierzchni kłap nie wycinać a jedynie naciąć wzdłuż jej przedniej krawędzi i odgiąć do dołu. Do tak przygotowanej kłapy przykleić część 31 z naklejnymi wcześniej żeberkami 31a. Od spodu przykleić część 31b i 31c stanowiący wewnętrzną stronę górnej powierzchni płata.

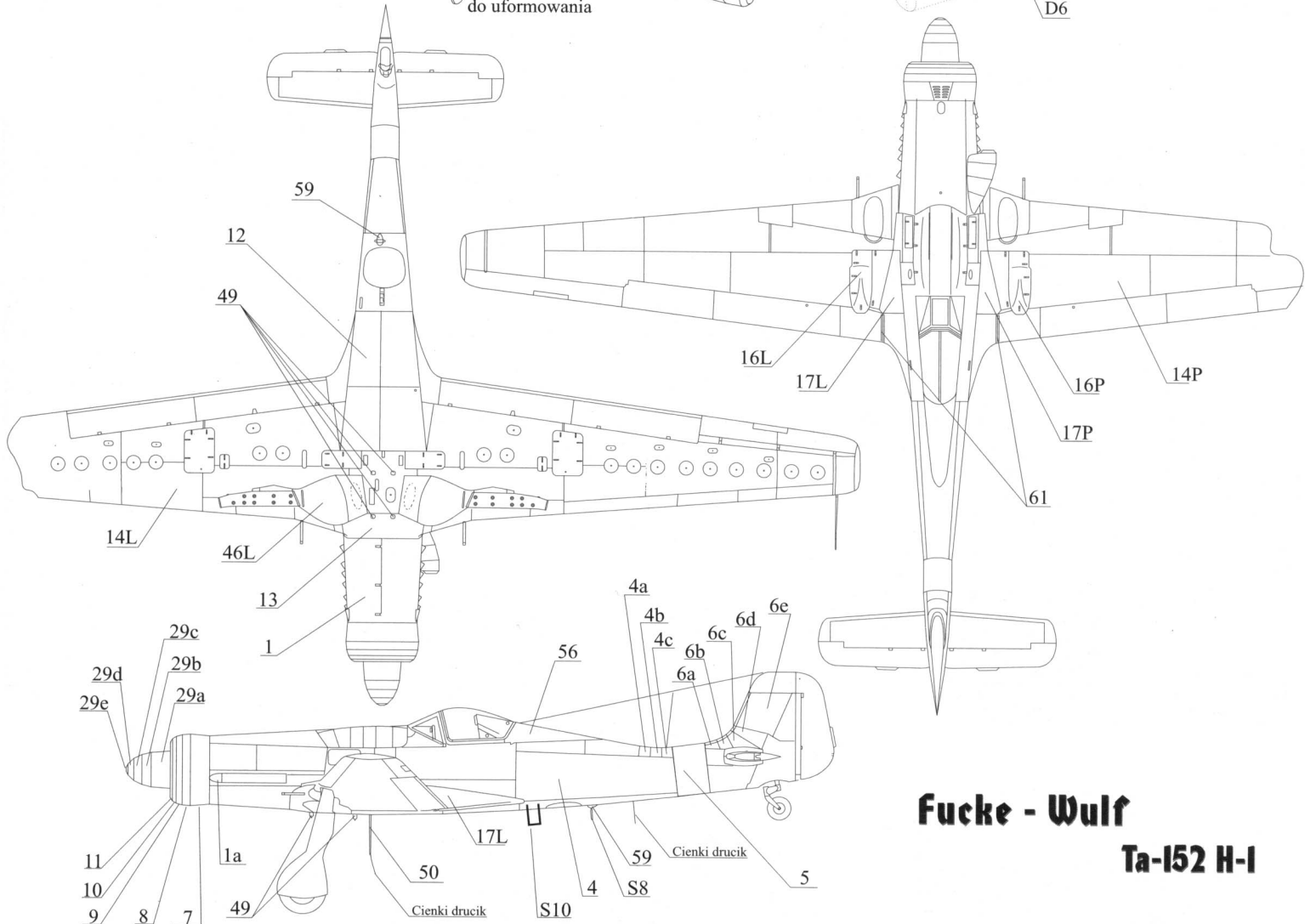
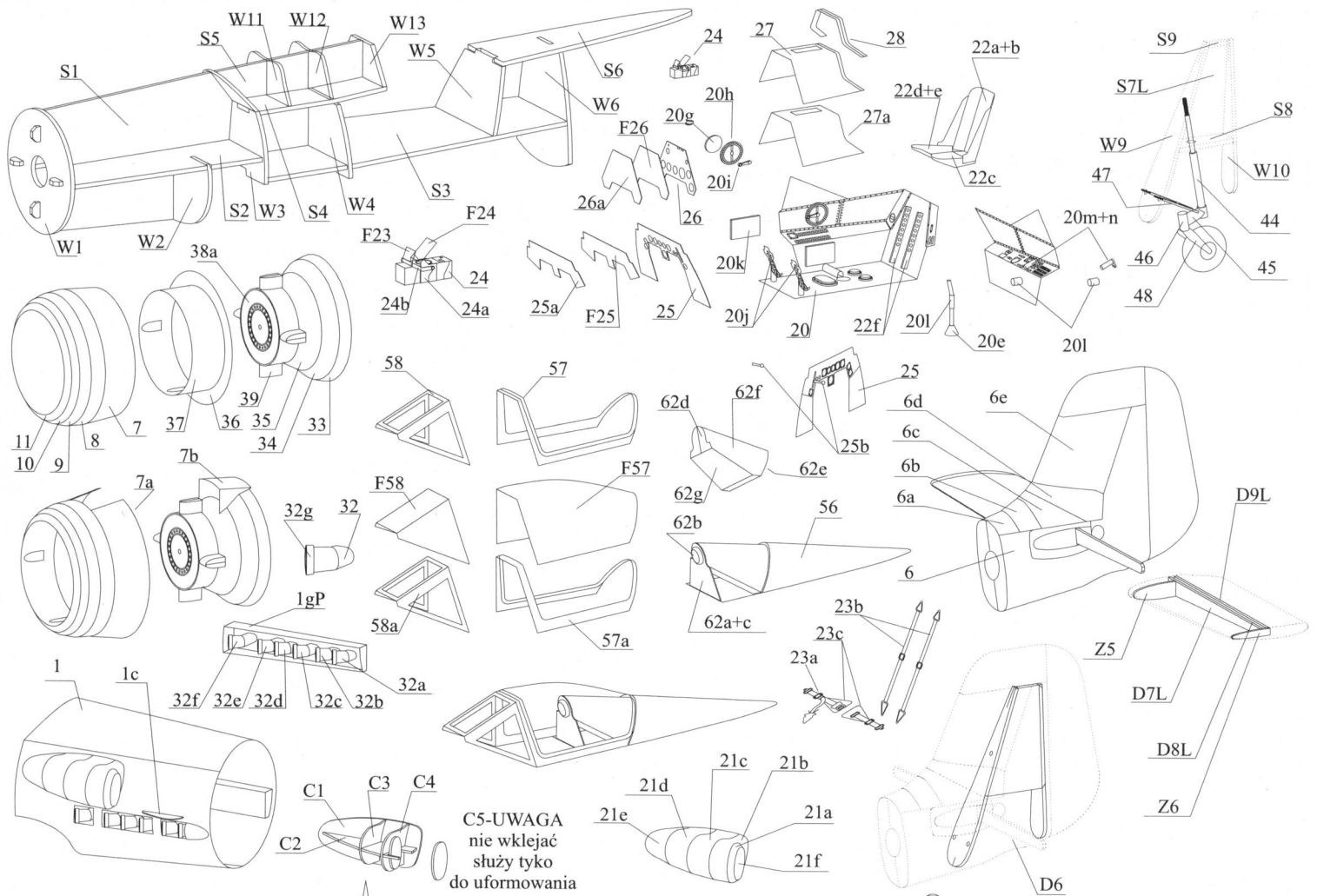
Zyczymy udanej zabawy!

Kartonowe ABC 12/2001
"Ta-152 H-1" (nr kat. 185)

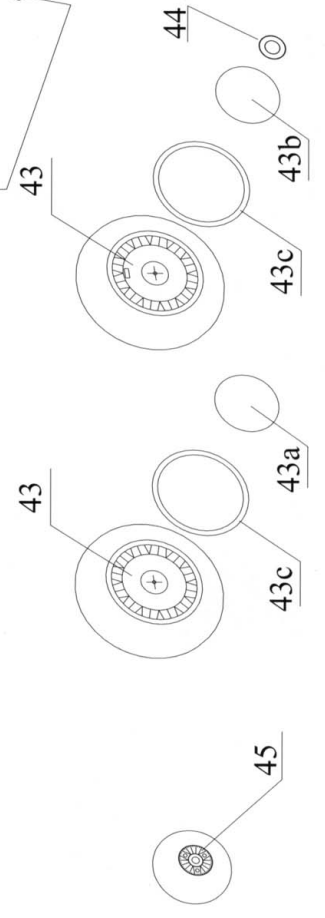
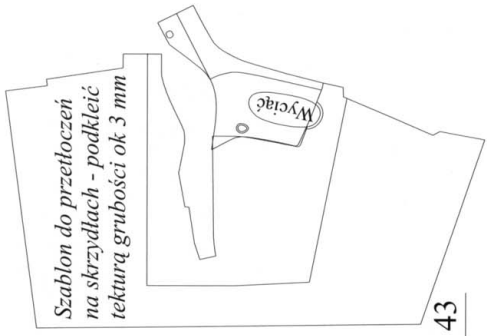
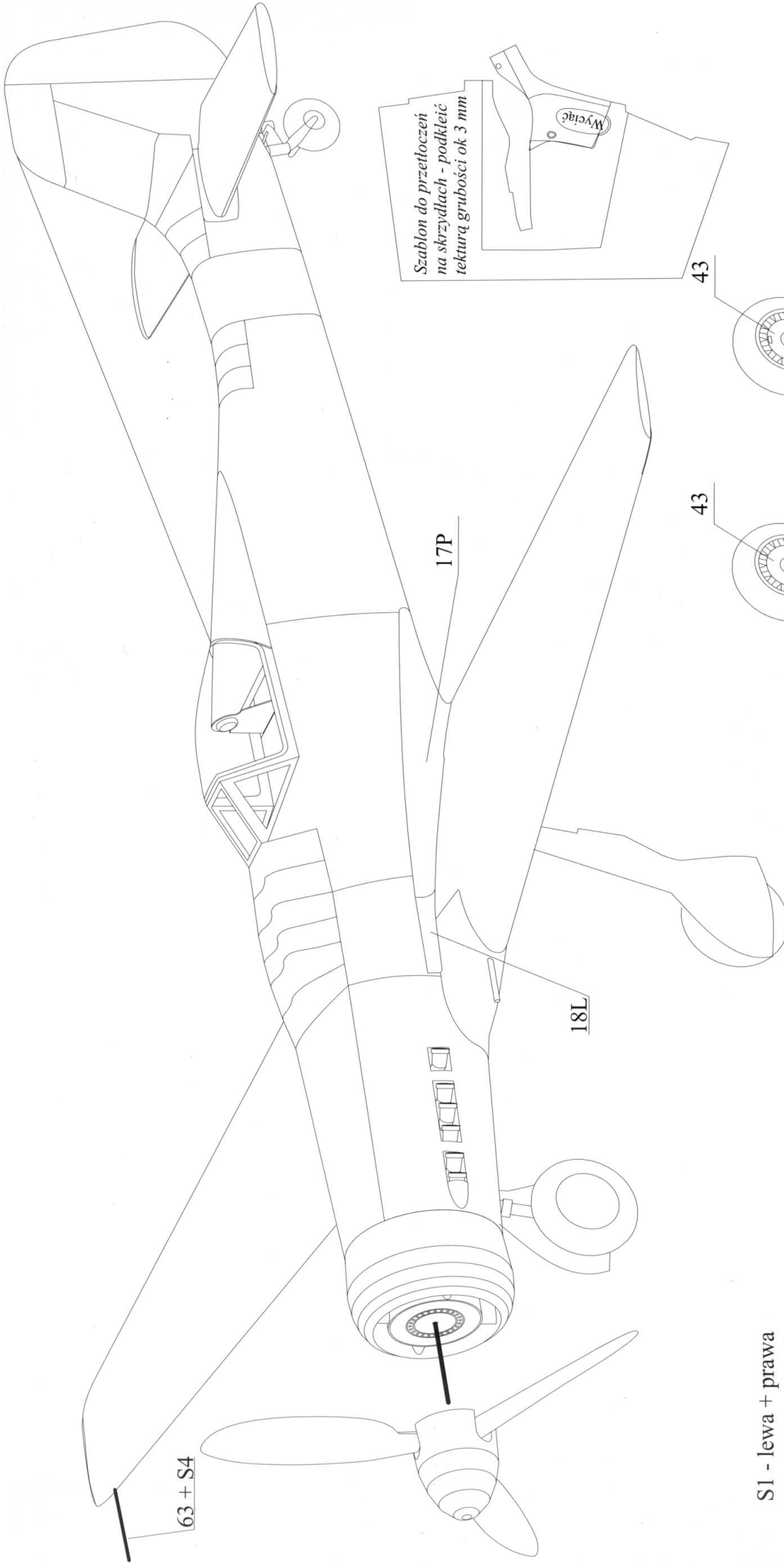
ISSN 1428 - 4618

Wydawca: "GPM" Łódź, ul. Zgierska 73 tel./fax (0-42) 657-94-40
Adres korespondencyjny: 90-954 Łódź 4 skr. poczt. 13
www.gpm.pl

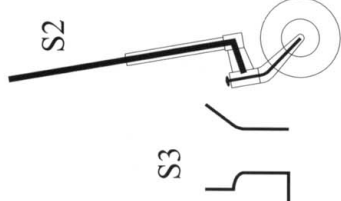
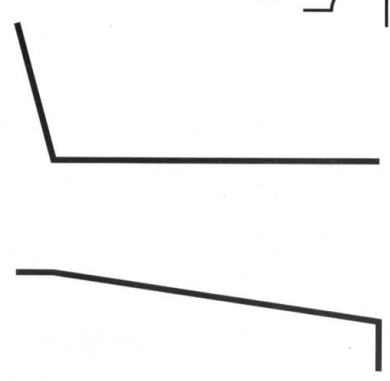
Wszelkie prawa zastrzeżone.
Przedruk i kopiowanie jedynie za zgodą redakcji



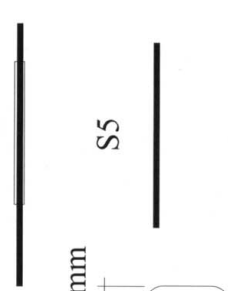
Focke - Wulf
Ta-152 H-1



S1 - lewa + prawa



3,5 mm



S7 - 2 sztuki



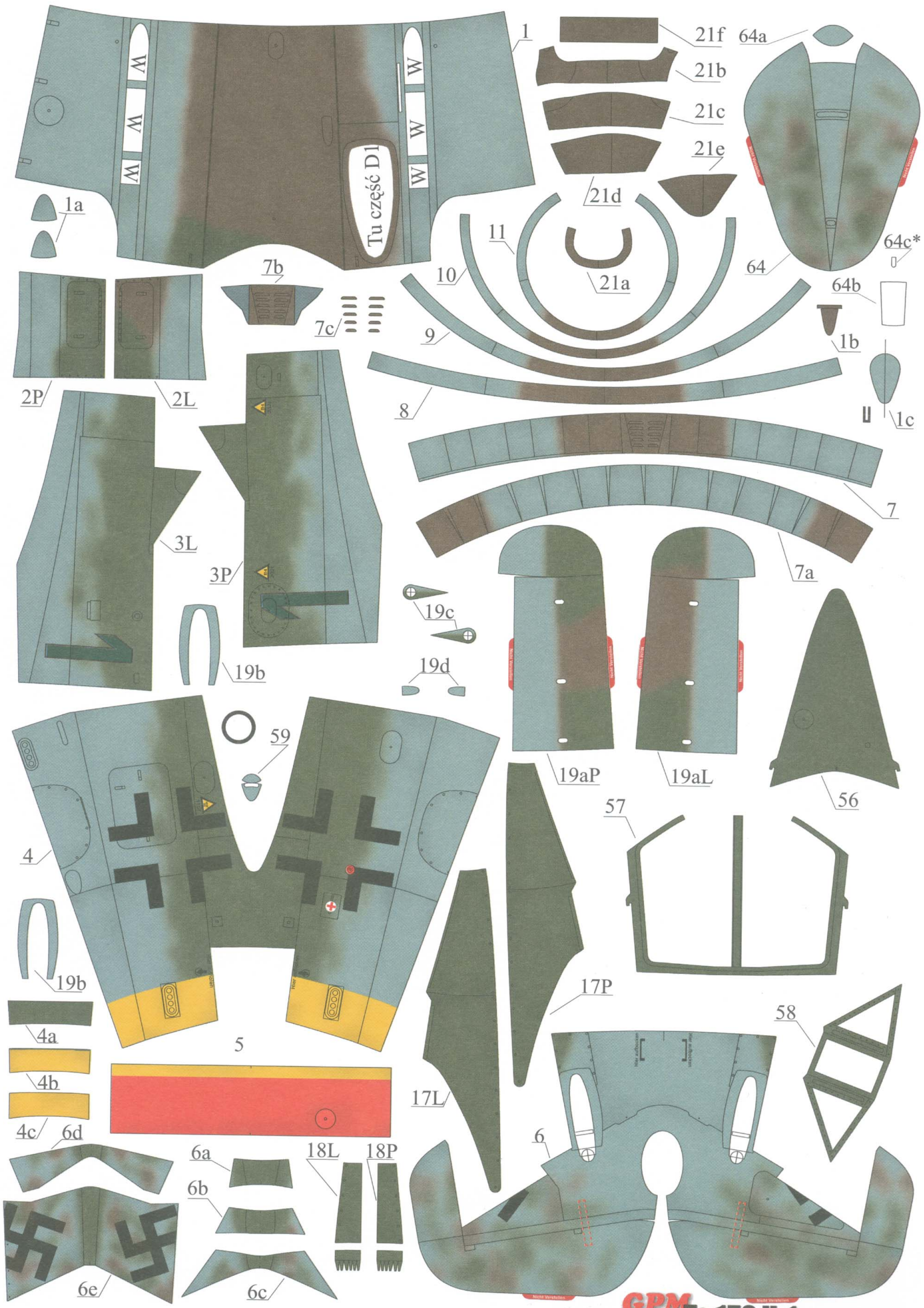
S8

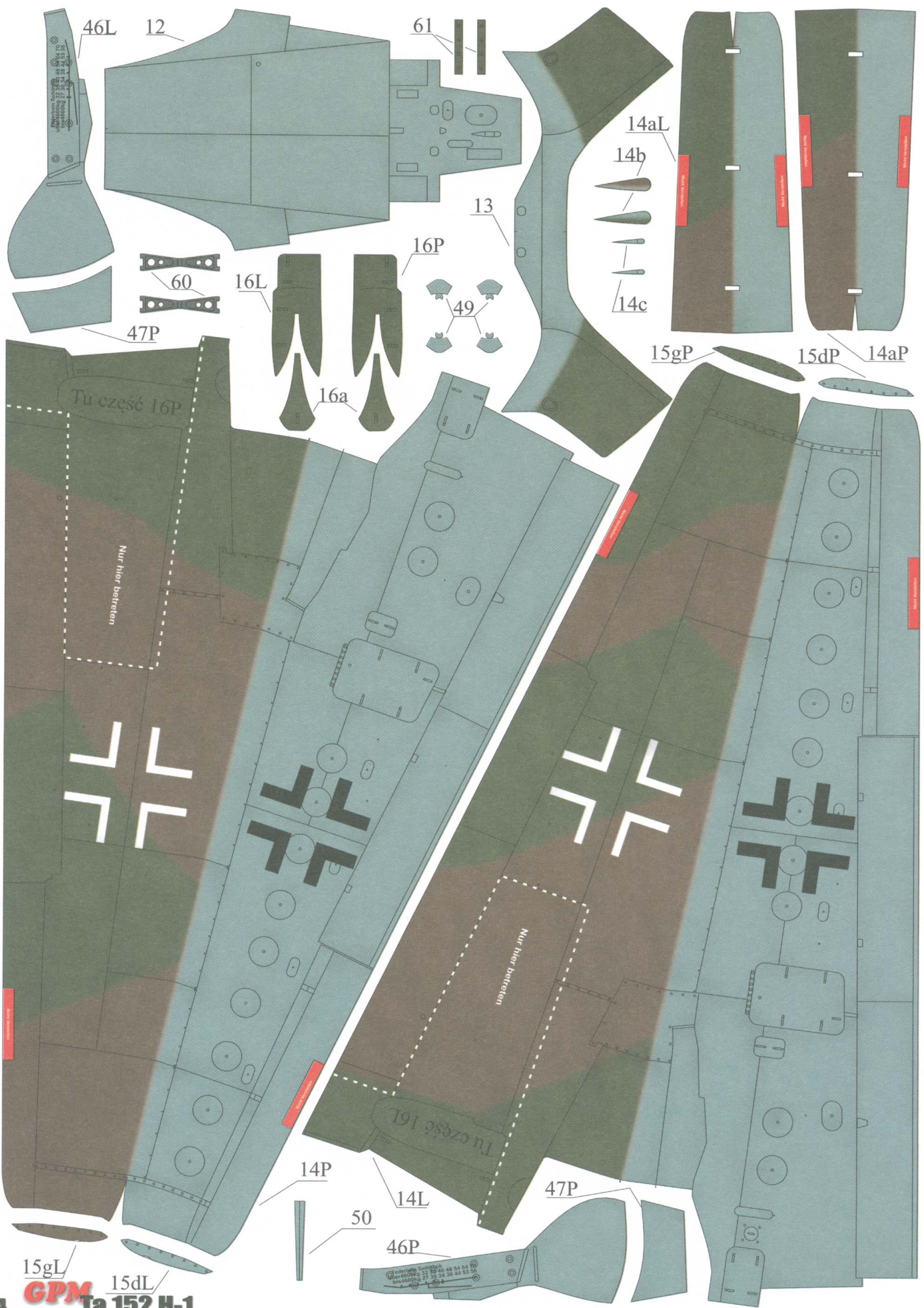


S9 - 10 sztuk



S10





46L 12

61

14aL

14b

14c

13

60

16L

16P

49

47P

15gP

15dP

14aP

Tu część 16P

Nur hier befehlen

Nur hier befehlen

Tu część 16L

14P

14L

47P

50

46P

15gL

15dL

